
Istungidokument

B9-0114/2021/REV

3.2.2021

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 132 lõikele 2

naiste õigustega seonduvate eelseisvate probleemide kohta Euroopas rohkem kui 25 aastat pärast Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi vastuvõtmist (2021/2509(RSP))

María Soraya Rodríguez Ramos, Samira Rafaela, Karen Melchior, Hilde Vautmans, Chrysoula Zacharopoulou, Sylvie Brunet, Radka Maxová, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret

fraktsiooni Renew nimel

Sirpa Pietikäinen, Frances Fitzgerald, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Cindy Franssen, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Maria da Graça

Carvalho, Ewa Kopacz

fraktsiooni PPE nimel

Vilija Blinkevičiūtė

fraktsiooni S&D nimel

Ernest Urtasun

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Eugenia Rodríguez Palop

fraktsiooni The Left nimel

B9-0114/2021

Euroopa Parlamendi resolutsioon naiste õigustega seonduvate eelseisvate probleemide kohta Euroopas rohkem kui 25 aastat pärast Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi vastuvõtmist (2021/2509(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 15. septembril 1995 vastu võetud Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi ning nende läbivaatamiskonverentside tulemusi,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 21 ja 23,
- võttes arvesse Euroopa sotsiaalõiguste sammast, eelkõige selle 2., 3., 9. ja 15. põhimõtet,
- võttes arvesse ÜRO kestliku arengu tegevuskava aastani 2030, põhimõtet „kedagi ei jäeta maha“ ja eriti selle eesmärki nr 1 – kaotada vaesus, eesmärki nr 3 – tagada inimestele võimalus tervislikult elada, eesmärki nr 5 – saavutada sooline võrdõiguslikkus ja parandada naiste elamistingimusi, eesmärki nr 8 – saavutada kestlik majanduskasv, ning eesmärki nr 13 – võtta kiireloomulisi meetmeid kliimamuutuste ja nende mõju vastu võitlemiseks,
- võttes arvesse ÜRO 18. detsembri 1979. aasta konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (Istanbuli konventsioon), mis jõustus 1. augustil 2014,
- võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) 1951. aasta konventsiooni võrdse tasustamise kohta (nr 100), ILO 2019. aasta konventsiooni vägivalla ja ahistamise vastu võitlemise kohta (nr 190) ning ILO 2013. aasta konventsiooni koduabiliste kohta (nr 189),
- võttes arvesse ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni 20. augustil 2019 avaldatud ülevaadet „Regional review of progress: regional synthesis“ (Piirkondlik saavutuste hindamine – piirkondlik kokkuvõte),
- võttes arvesse ÜRO Soolise Võrdõiguslikkuse ja Naiste Õiguste Edendamise Agentuuri 5. märtsil 2020 avaldatud aruannet „Gender equality: Women’s rights in review 25 years after Beijing“ (Sooline võrdõiguslikkus. Naiste õiguste hindamine 25 aastat pärast Pekingi deklaratsiooni),
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri 13. detsembri 2019. aasta aruannet naiste staatuse komisjoni 64. istungjärgule „Review and appraisal of the implementation of the Beijing Declaration and Platform for Action and the outcomes of the twenty-third special session of the General Assembly“ (Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi rakendamise läbivaatamine ja hindamine ning peassamblee kahekümne kolmanda

eriistungi tulemused),

- võttes arvesse ÜRO peasekretäri 21. detsembri 2020. aasta aruannet naiste staatuse komisjoni 65. istungjärgule „Women’s full and effective participation in decision making in public life, as well as the elimination of violence, for achieving gender equality and the empowerment of women and girls“ (Naiste täielik ja tulemuslik osalemine avalikus elus otsuste tegemisel ja vägivalla kaotamine soolise võrdõiguslikkuse saavutamiseks ning naiste ja tütarlaste mõjuvõimu suurendamiseks),
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri 9. aprillil 2020 avaldatud poliitikaülevaadet „The Impact of COVID-19 on Women“ (COVID-19 mõju naistele),
- võttes arvesse ÜRO Soolise Võrdõiguslikkuse ja Naiste Õiguste Edendamise Agentuuri 2. septembril 2020 avaldatud aruannet „From Insights to Action: Gender Equality in the Wake of COVID-19“ (Seisukohtadest tegudeni: sooline võrdõiguslikkus pärast COVID 19),
- võttes arvesse Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi (EIGE) 5. märtsil 2020 avaldatud aruannet „Beijing +25: the fifth review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States“ (Peking +25: viies ülevaade Pekingi tegevusprogrammi rakendamisest ELi liikmesriikides),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse (EPRS) 2020. aasta uuringut „Beijing Platform for Action, 25-year review and future priorities“ (Pekingi tegevusprogramm. Ülevaade möödunud 25 aastast ja tulevikuprioriteetid),
- võttes arvesse ÜRO Rahvastikufondi 27. aprillil 2020 avaldatud aruannet „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage“ (COVID-19 pandeemia mõju pereplaneerimisele ning soolise vägivalla, naiste suguelundite moonutamise ja lapsega sõlmitud abielude lõpetamisele),
- võttes arvesse ÜRO Rahvastikufondi 28. aprilli 2020. aasta avaldust „Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic“ (COVID-19 pandeemia tõttu on karta miljoneid uusi vägivalla, lapsega sõlmitud abielude, naiste suguelundite moonutamise ja soovimatu raseduse juhtumeid),
- võttes arvesse nõukogu 9. ja 10. detsembri 2019. aasta järeldusi „Sooliselt võrdõiguslikud majandused ELis: edasised sammud“,
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 25. novembri 2020. aasta ühisteatist ELi soolise võrdõiguslikkuse kava (GAP III) kohta,
- võttes arvesse oma 13. veebruari 2020. aasta resolutsiooni ELi prioriteetide kohta ÜRO naiste staatuse komisjoni 64. istungjärguks¹,

---

¹ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0039.

- võttes arvesse oma 21. jaanuari 2021. aasta resolutsiooni ELi soolise võrdõiguslikkuse strateegia kohta² ja Euroopa Komisjoni soolise võrdõiguslikkuse strateegiat aastateks 2020–2025,
  - võttes arvesse oma 21. jaanuari 2021. aasta resolutsiooni soolise perspektiivi kohta COVID-19 kriisi ajal ja selle järgsel perioodil³,
  - võttes arvesse oma 26. novembri 2020. aasta resolutsiooni abordiõiguse *de facto* keelustamise kohta Poolas⁴,
  - võttes arvesse oma 30. jaanuari 2020. aasta resolutsiooni soolise palgalõhe kohta⁵,
  - võttes arvesse oma 23. oktoobri 2020. aasta resolutsiooni soolise võrdõiguslikkuse kohta ELi välis- ja julgeolekupoliitikas⁶,
  - võttes arvesse oma 17. detsembri 2020. aasta resolutsiooni vajaduse kohta luua soolise võrdõiguslikkusega tegelev nõukogu koosseis⁷,
  - võttes arvesse oma 13. veebruari 2019. aasta resolutsiooni tagasilöövide kohta naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse valdkonnas ELis⁸,
  - võttes arvesse oma 13. märtsi 2012. aasta resolutsiooni naiste osalemise kohta poliitiliste otsuste tegemisel, kvaliteedi ja võrdõiguslikkuse kohta⁹,
  - võttes arvesse ELi mitmeaastast finantsraamistikku aastateks 2021–2027 ja selles sisalduvat horisontaalset prioriteeti soolise aspekti arvestamise kohta,
  - võttes arvesse kodukorra artikli 132 lõiget 2,
- A. arvestades, et 1995. aastal Pekingis toimunud neljandal naiste maailmakonverentsil kohustusid 189 maailma riigi, sealhulgas Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide valitsused tegema pingutusi soolise võrdõiguslikkuse ning kõigi naiste ja tütarlaste mõjuvõimu suurendamiseks;
- B. arvestades, et konverentsil vastu võetud Pekingi deklaratsioon ja tegevusprogramm on kõige ulatuslikum ülemaailmne tegevuskava soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks ning seda peetakse rahvusvaheliseks naiste õiguste deklaratsiooniks, kuna selles määratletakse naiste õigused inimõigustena ja esitatakse visioon kõigi maailma naiste võrdsetest õigustest, vabadusest ja võimalustest, ning seda kinnitati 2015. aastal kestliku arengu tegevuskavas aastani 2030, milles on seatud eesmärgid ja konkreetsed meetmed mitmesugustes naisi ja tütarlapsi mõjutavates küsimustes;
- C. arvestades, et alates Pekingi tegevusprogrammi vastuvõtmisest 1995. aastal on eelkõige

² Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2021)0025.

³ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2021)0024.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0336.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0025.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0286.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0379.

⁸ ELT C 449, 23.12.2020, lk 102.

⁹ ELT C 251E, 31.8.2013, lk 11.

Euroopas astunud samme naiste ja tütarlaste heaks, kuid üldiselt on edasiliikumine olnud vastuvõetamatult aeglane ja vaevaga saavutatut ähvardab tagasipööramise oht;

- D. arvestades, et COVID-19 pandeemia tõttu on põlvkondade võrdõiguslikkuse foorum edasi lükatud 2021. aasta esimesse poolde;
- E. arvestades, et 25 aastat on möödunud Kairos toimunud rahvastiku ja arengu rahvusvahelisest konverentsist (ICPD), kus 179 riigi valitsused võtsid vastu ICPD tegevusprogrammi, milles väljendati kindlat ülemaailmset tahet edendada kooskõlas Pekingi tegevusprogrammiga seksuaal- ja reproduktiivtervist ja sellega seonduvaid õigusi;
- F. arvestades, et veidi enam kui 40 aastat tagasi jõustus konventsioon naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ning kuigi kõik ELi liikmesriigid on selle ratifitseerinud, on edenemine naiste ja meeste võrdõiguslikkuse suunas aeglane, millele juhib tähelepanu ka Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut;
- G. arvestades, et naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsioon (Euroopa Nõukogu Istanbuli konventsioon), mis on kõige ulatuslikum vahend naistevastase vägivalla vastu võitlemiseks Euroopas, avati allakirjutamiseks kümme aastat tagasi, kuid kõik ELi liikmesriigid ei ole seda veel ratifitseerinud ega sellega ühinenud;
- H. arvestades, et 2021. aastal möödub kümme aastat Euroopa Nõukogu Istanbuli konventsiooni vastuvõtmisest;
- I. arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks on vaja jagu saada kahjulikest struktuuridest ja stereotüüpidest, mis põlistavad ebavõrdsust; arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse suurenemine ei too kasu mitte ainult ühiskonnale tervikuna, vaid on ka eesmärk omaette;
- J. arvestades, et sooline ebavõrdsus hõlmab kõiki tööturu aspekte naiste kahjuks, kaasa arvatud tööhõive-, palga-, pensioni- ja hoolduslõhe, sotsiaalteenuste ja sotsiaalkaitse vähene kättesaadavus, üha ebakindlamad töökohad ja suurem vaesusrisk;
- K. arvestades, et finantskriis ja selle tagajärjed on osutunud naistele, naiste õigustele ja soolisele võrdõiguslikkusele kahjulikuks ning neil on pikaajalised tagajärjed; arvestades, et COVID-19 järgse kriisiperioodi majandusmeetmetes tuleb arvesse võtta soolist mõõdet ja sotsiaalset võrdõiguslikkust;
- L. arvestades, et COVID-19 kriisi mõju on sooliselt eristatav ja selle tagajärgedel on selge sooline perspektiiv, kuna need mõjutavad naisi ja mehi erinevalt ning on suurendanud olemasolevat ebavõrdsust; arvestades, et COVID-19 kriis mõjutab naisi ülemäära tugevalt, kriisile reageerimine on aga suures osas olnud soolist aspekti eirav; arvestades, et kriisi mõjude hulka kuulub naiste puhul murettekitav sooline vägivald ja ahistamine, tasustamata või ebavõrdsete hooldus- ning majapidamisalaste kohustuste suurenemine, seksuaal- ja reproduktiivtervishoiu teenuste kättesaadavuse ja sellega seonduvate õiguste ahenemine ning märkimisväärne majanduslik ja tööalane mõju eelkõige naissoost tervishoiutöötajatele ja hooldajatele;

- M. arvestades, et pandeemia on eriti tugevasti mõjutanud neid sektoreid ja ametikohti, kus ülekaalus on naised (nt tervishoid, hooldus ja hädaabiteenused, sotsiaalhoolekanne, haridus, jaemüük, kassapidajad, koristajad jne), ning varimajandust; arvestades, et tervishoiusektoris töötavad naised on tõenäoliselt suuremas nakatumisohus kui mehed, sest naised moodustavad 76 % ELi tervishoiutöötajatest¹⁰;
- N. arvestades, et praeguse klaaslae tõttu ei ole naised otsuste tegemisse kaasatud meestega võrdselt; arvestades, et enamiku ELi liikmesriikide valitsuskabinetides, parlamentides, avalikus halduses, COVID-19 rakkerühmades ja ettevõtete juhatustes ei ole veel saavutatud võrdset võimu jagamist meeste ja naiste vahel;
- O. arvestades, et naised kogevad mitmetasandilist ebavõrdsust ja diskrimineerimist, sealhulgas seoses rassilise, etnilise või sotsiaalse kuuluvuse, seksuaalse sättumuse, soolise identiteedi ja väljendusviisi, usu või veendumuste, elukoha staatuse ja puudega, ning arvestades, et tuleb teha pingutusi diskrimineerimise kõigi vormide tõkestamiseks, et saavutada kõigi naiste sooline võrddõiguslikkus; arvestades, et diskrimineerimise institutsiooniliste, struktuuriliste ja ajalooliste mõõtmetega tegelemiseks tuleb ELi poliitikas tugevdada valdkonnaülest lähenemisviisi; arvestades, et valdkonnaülese analüüsi rakendamine võimaldab mõista struktuurilisi tõkkeid ja pakub ühtlasi ka tõendeid võrdlusaluste loomiseks ning sillutab teed mõjusatele strateegilistele poliitikameetmetele süsteemse diskrimineerimise, tõrjumise ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu;
- P. arvestades, et naise ähvardab suurema tõenäosusega töötuks jäämine ja neil on sagedamini ebakindel töösuhe (näiteks töölepingutest tulenevalt), mis tekitab ebakindlust töökoha säilitamise suhtes; arvestades, et hooldussektori töötajad on valdavalt naised (76 %)¹¹ ning neil on väga sageli ebakindlad palga- ja töötingimused; arvestades, et naised moodustavad suurema osa sotsiaalsektori teenuste kasutajatest ja osutajatest ning seetõttu takistab nende teenuste ebapiisav osutamine naiste täit osalemist töötajaskonnas, millega tekib nn soopimedus sotsiaalsektori teenuste kavandamisel, eelarvestamisel ja pakkumisel;
- Q. arvestades, et sooline palgalõhe on Euroopas endiselt 14 %¹² ja kogu maailmas 20 %¹³ ning sooline pensionilõhe on mõnes ELi liikmesriigis isegi 40 %; arvestades, et sooline palgalõhe toob kaasa pensionilõhe, mis omakorda suurendab vaesuse ja tõrjutuse ohtu, eelkõige vanemaaliste ja vallaliste naiste seas; arvestades, et nii palgaerinevused kui ka ebakindlus mõjutavad otseselt tulevase pensione;
- R. arvestades, et tasustamata hoolduse ja majapidamistööde ebavõrdne jaotus piirab tõsiselt naiste osalemist majanduses; arvestades, et COVID-19 kriisi ajal on naiste tasustamata hooldustöö olnud ühiskonna alalhoidmiseks keskse tähtsusega, kuid samas jätavad hoolduskohustused Euroopas tööturult välja 7,7 miljonit naist, kuid ainult 450 000 meest¹⁴; arvestades, et naiste tööhõive tunnused, mis tulenevad tasustamata

¹⁰ EIGE, soolise statistika andmebaas, <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

¹¹ EIGE, eesliinitöötajad, <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

¹² EIGE Pekingi ülevaade http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=sdg_05_20&lang=en

¹³ ILO „Understanding the gender pay gap“ (Soolise palgalõhe mõistmine)

https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_dialogue/---act_emp/documents/publication/wcms_735949.pdf

¹⁴ EIGE uuring „Gender inequalities in care and consequences for the labour market“ (Sooline ebavõrdsus hoolduses ja selle tagajärjed tööturule)

hooldusest (st osalise tööajaga töötamine), on soolise palgalõhe oluline tegur; arvestades, et rohkem naisi kui mehi täidab vähemalt mitu päeva nädalas või iga päev pikaajalist mitteametlikku hoolduskohustust ning et üldiselt moodustavad naised 62 % kõigist inimestest, kes ELis pikaajalise mitteametliku hoolduse kohustust kannavad¹⁵;

- S. arvestades, et 35 % kogu maailma naistest on kogenud füüsilist ja/või seksuaalset vägivalda partneri või muu isiku kui partneri poolt; arvestades, et COVID-19 pandeemia ajal on järsult suurenenud lähisuhtevägivald, mida ÜRO nimetab varipandeemiaks, ning Maailma Terviseorganisatsiooni Euroopa liikmesriikide teatel on lähipartneri vägivallaga seotud hädaabikõnede arv naistelt suurenenud 60 %¹⁶;
- T. arvestades, et naised on kliimamuutuste mõju suhtes eriti haavatavad¹⁷; arvestades, et kuigi naised näivad oma käitumises kliima pärast rohkem muret tundvat kui mehed, on naised endiselt alaesindatud otsustustasandi ametikohtadel, mis on seotud kliimakriisi lahendamise ja nad moodustavad kogu maailmas ainult 32 % taastuvenergia valdkonna tööjõust¹⁸;
- U. arvestades, et sooline ebavõrdsus esineb kõigis digitehnoloogia valdkondades, eelkõige innovatiivsetes tehnoloogiates, nagu tehisintellekt ja küberturvalisus; arvestades, et soostereotüübid, kultuuriline heidutamine ning naissoost eeskujude vähene tuntuus ja vähene propageerimine takistavad ja mõjutavad negatiivselt tüdrukute ja naiste võimalusi loodusteaduste, tehnoloogia, inseneriteaduste ja matemaatika valdkonna õpingutes ja karjääris;
- V. arvestades, et mõnes liikmesriigis on soolise võrdõiguslikkuse alal märgata tagasiminekut ja on oht, et see võib liikmesriikide tegevuskavades veelgi madalamale kohale langeda;
- 1. avaldab kahetsust, et ÜRO Peaassamblee käigus 1. oktoobril 2020 Pekingi konventsiooni aastapäeva puhul toimunud kõrgetasemelisel kohtumisel „Soolise võrdõiguslikkuse ning kõigi naiste ja tütarlaste mõjuvõimu kiirem suurendamine“ tunnistasid 100 riigi juhid, et naiste õiguste valdkonnas on üldiselt tehtud palju vähem edusamme, kui 1995. aasta Pekingi konventsioonis ette nähti;
- 2. toonitab, et ÜRO naiste õiguste agentuuri aruandes „*Gender equality: Women’s rights*

---

¹⁵ EIGE soolise võrdõiguslikkuse indeks 2019 <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2019-report/informal-care-older-people-people-disabilities-and-long-term-care-services>

¹⁶ British Medical Journal, „Covid-19: EU states report 60% rise in emergency calls about domestic violence“ (ELi liikmesriikide teatel on koduvägivallaga seotud hädaabikõnede arv suurenenud 60 %), 11. mai 2020, kättesaadav aadressil: <https://www.bmj.com/content/369/bmj.m1872>. ÜRO peasekretäri 2020. aasta juuli aruanne „Intensification of efforts to eliminate all forms of violence against women and girls“ (Naiste- ja tütarlastevastase vägivalla kõigi vormide kaotamiseks tehtavate jõupingutuste tõhustamine): <https://undocs.org/en/A/75/274>

¹⁷ EIGE, „Area K - Women and the environment: climate change is gendered“, (Valdkond K – naised ja keskkond: kliimamuutus on sooline) <https://eige.europa.eu/publications/beijing-25-policy-brief-area-k-women-and-environment>

¹⁸ Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse ülevaade „Peking Platform for Action, 25 years review and future priorities“ (Pekingi tegevusprogramm, tagasivaade möödunud 25-le aastale ja tulevased prioriteedid), 27. veebruar 2020, kättesaadav aadressil: [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI\(2020\)646194](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI(2020)646194)

*in review 25 years after Beijing*¹⁹ (Sooline võrdõiguslikkus: naiste õiguste läbivaatamine 25 aastat pärast Pekingit) kirjeldatakse, kuidas liikumine soolise võrdõiguslikkuse suunas tegelikult takerdub ja raskesti kättevõidetud edasimineku on kogu maailmas peatumas;

3. märgib murega, et EIGE poolt 2020. aastal avaldatud Pekingi tegevusprogrammi viiendas ülevaates rõhutati, et ükski Euroopa liikmesriik ei ole täielikult täitnud 1995. aasta Pekingi konventsioonis sätestatud eesmärke; peab kahetsusväärseks, et Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi (EIGE) 2020. aasta soolise võrdõiguslikkuse indeks näitas, et edasimineku naiste ja meeste võrdõiguslikkuse saavutamisel on peatunud ning hoolimata soolise võrdõiguslikkuse parandamiseks tehtud jõupingutustest, mis annavad mõningaid tulemusi, püsivad ELis ebavõrdsus ja soolised erinevused kõigis Pekingi tegevusprogrammiga hõlmatud valdkondades;
4. toonitab, et COVID-19 sotsiaalne ja majanduslik mõju puudutab ebaproportsionaalselt suure ulatuses naisi ja tütarlapsi, süvendab praegust soolist ebavõrdsust ja ähvardab senised saavutused tühistada; rõhutab sellega seoses, et ÜRO naiste õiguste agentuuri (UN Women) hinnangul²⁰, tõukab pandeemia kogu maailmas vaesuspiirist allapoole 47 miljonit naist ja tütarlast, mis suurendab vaesuses elavate naiste koguarvu 435 miljonini, ning et samal ajal kasvab hüppeliselt sooline vägivald ning naised kaotavad tööd ja elatist kiiremini, kuna nad on rohkem mõjutatud majandussektoritest, mida pandeemia raskemini tabas;
5. tunnistab, et otsustustasandi ametikohtadele valitakse ja nimetatakse küll rohkem naisi, kuid peab kahetsusväärseks, et edasimineku on aeglane ja võrdsus on saavutatud vaid mõnes ELi liikmesriigis;
6. tuletab meelde oma 17. detsembril 2020 avaldatud seisukohta ja kutsub nõukogu üles looma enda spetsiaalse soolise võrdõiguslikkuse koosseisu, et pakkuda ühiseid ja konkreetseid meetmeid naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse probleemide lahendamiseks ning tagada, et soolise võrdõiguslikkuse küsimusi arutataks kõrgeimal poliitilisel tasandil;
7. väljendab kahetsust, et kõigis ELi poliitikavaldkondades ja rahastamisprogrammides ei võeta soolist aspekti süstemaatiliselt arvesse; väljendab heameelt selle üle, et 2021.–2027. aasta mitmeaastasessse finantsraamistikku on horisontaalse prioriteedina lisatud soolise aspekti arvestamine; palub komisjonil tagada soolise aspekti süstemaatilise arvessevõtmise kui keskse strateegia soolise võrdõiguslikkuse saavutamiseks, ning rakendada sooteadlikku eelarvestamist, tavasid ja tegevuskavasid, konsulteerides sooteadliku eelarvestamise ekspertidega, ning tagada, et naised ja mehed saaksid kõigil eelarvestamise tasanditel avaliku sektori kulutustest võrdset kasu, ning integreerida naiste seisukohad kõigisse valdkondadesse ja tagada selleks konkreetsed rahalised vahendid, et võidelda ebavõrdsuse teguritega, nagu naiste- ja tütarlastevastane vägivald,

---

¹⁹ ÜRO naiste õiguste agentuuri aruanne *Gender equality: Women's rights in review 25 years after Beijing* <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/03/womens-rights-in-review> (Sooline võrdõiguslikkus: naiste õiguste läbivaatamine 25 aastat pärast Pekingit)

²⁰ ÜRO naiste õiguste agentuuri aruanne „Gender equality in the wake of COVID-19“ <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/09/gender-equality-in-the-wake-of-covid-19> (Sooline võrdõiguslikkus COVID-19 järel)

võttes seda arvesse ka kodanike, õiguste ja väärtuste programmi vahendite jaotamisel, mis on ette nähtud soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks;

8. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles töötama välja ja rakendama konkreetseid kavasid ja meetmete kogumeid, mida toetavad piisavad sihtotstarbelised rahalised vahendid, tuginedes Pekingi tegevusprogrammis nimetatud kaheteistkümnele probleemsele valdkonnale, milleks on eelkõige naised ja vaesus, naised ja majandus, võim ja otsuste tegemine, naised ja vägivald, naised ja keskkond ning naised ja tervis, et edendada naiste õigusi ja järgida soolise võrdõiguslikkuse tegevuskava, pidades silmas eelseisvat põlvkondade võrdõiguslikkuse foorumit;
9. avaldab kahetsust, et viimastel aastatel on mõnes riigis väljendatud tagurlikke seisukohti, nt seoses Istanbuli konventsiooni kahtluse alla seadmisega, on toimunud tagasimineku naiste seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õiguste vallas ning esineb probleeme seoses naiste õigustega kehalisele sõltumatusel ja oma viljakuse kontrollile; mõistab teravalt hukka Poola konstitutsioonikohtu otsuse, millega *de facto* kehtestatakse abordikeeld, ning sellest tulenevad tagasilöögid naiste seksuaal- ja reproduktiivtervisele ning seonduvatele õigustele Poolas, ning mõistab hukka aborti saamiseks põhjendamatute ja ülemääraste piirangute seadmise;
10. tuletab meelde, et naiste õigused on inimõigused ning need on üldiste inimõiguste võõrandamatu, lahutamatu ja jagamatu osa, nagu märgiti neljandal naiste maailmakonverentsil;
11. kutsub komisjoni ja liikmesriike tungivalt üles jälgima ja parandama võrreldavate ning vanuse, rassilise ja etnilise päritolu põhjal ja sooliselt eristatud andmete kogumist, et parandada kvantitatiivset analüüsi ning kujundada ja rakendada ELi poliitikat, mis hõlmaks paremini soolise valdkonnaülese perspektiivi; rõhutab, kui oluline on EIGE, kes pakub usaldusväärseid ja piisavaid sooliselt eristatud andmeid, millele saavad tugineda nii seadusandlik analüüs kui ka otsuste tegemine, ning rõhutab EIGE rahastamise ja suutlikkuse tagamise ja laiendamise tähtsust; nõuab samuti, et EIGE ja kõik teised asjaomased ELi institutsioonid ja ametid töötaksid välja ja võtaksid kasutusele uued näitajad, nagu palgavaesus, ajapuudus ja hooldustöö väärtus;
12. tuletab meelde, et Euroopa Liidus elab 46 miljonit puuetega naist ja tütarlast ning et pooled kõigist tööealistest puuetega naistest ei ole majanduslikult aktiivsed; rõhutab puuetega naiste eriprobleeme ja tuletab meelde, et puuetega naiste materiaalse puuduse määr on kõigis liikmesriikides tõsine; kinnitab seetõttu veel kord vajadust lisada sooline perspektiiv tulevaste 2021. aasta puuetega inimeste võrdõiguslikkuse strateegiasse;
13. nõuab, et nõukogu ja liikmesriigid kiidaksid heaks diskrimineerimisvastase direktiivi ja rakendaksid seda ning tagaksid mitmekordse ja läbipõimunud diskrimineerimise vormide kaotamise kõigis ELi liikmesriikides;

Naised ja vaesus

14. toonitab, et sooline kuuluvus on jätkuvalt ELi vaesusmuustrites oluline tegur ning kuigi tõrjutuse määrad ja sooline vaesuslõhe on riigiti väga erinevad, ohustab vaesus 23,3 %

naistest ja 21,6 % meestest²¹; rõhutab, et selline oht suureneb märkimisväärselt koos vanusega, olles samas seotud leibkonna koosseisu, rassilise või etnilise kuuluvuse, puude ja tööhõivestaatusega; rõhutab, et sooline palga-, pensioni- ja hoolduslõhe on olulised tegurid vaesuse feminiseerumisel;

15. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegelema vaesuse feminiseerumisega kõigis selle vormides, sh vaesusega vanemas eas, eelkõige võttes soolist aspekti arvesse piisavate pensioniõiguste kättesaadavuse ja juurdepääsetavuse suhtes, et kaotada sooline pensionilõhe, ning parandades feminiseerunud sektorites ja kutsealadel töötajate; juhib tähelepanu sellele, kui oluline on tegeleda valdavalt naistele kuuluvate töökohtade ühiskondliku, majandusliku ja kultuurilise alahindamise probleemiga, ning rõhutab vajadust võidelda selliste stereotüüpidega ja olukorraga, kus naised on ebatüüpilistes töövormides üleesindatud;
16. rõhutab, et samal ajal, kui tehakse üldisi jõupingutusi pensionialase ebavõrdsuse kaotamiseks ning pensionide kaitsmiseks ja suurendamiseks, on hädavajalik tagada, et sotsiaalkindlustussüsteemid jääksid ka edaspidi avalikku sektorisse, et neisse integreeritaks solidaarsuse ja ümberjaotamise põhimõtted ning tehtaks suurimaid jõupingutusi ebakindla ja reguleerimata töö vastu võitlemiseks;
17. kutsub komisjoni üles esitama vaesuse feminiseerumise vastu võitlemiseks vaesusevastase strateegia, pöörates erilist tähelepanu naissoost üksikvanemaga leibkondadele; kutsub ka liikmesriike üles rakendama konkreetseid sotsiaalseid meetmeid, et võidelda sotsiaalse tõrjutuse ja vaesuse ohu vastu, pidades silmas taskukohase eluaseme, transpordi ja energia kättesaadavust;
18. kutsub liikmesriike üles võtma konkreetseid meetmeid, et võidelda vaesuse ohuga vanemas eas, ning palub komisjonil lisada oma majanduskasvu ja sotsiaalpoliitika raamistikku vaesuse soolise mõõtme; väljendab heameelt, et Euroopa sotsiaalõiguste samba rakendamise järelevalvemehhanismis kasutatakse sooliselt eristatud näitajaid; rõhutab vajadust võtta arvesse soolist aspekti, kasutades kooskõlas Euroopa sotsiaalõiguste samba 2. ja 3. põhimõttega valdkonnaülest lähenemisviisi, ning nõuab paremat koordineerimist Euroopa sotsiaalõiguste samba ja Euroopa poolaasta vahel; palub komisjonil välja töötada soolise võrdõiguslikkuse indeksi ja lisada see Euroopa poolaastasse, et jälgida makromajanduspoliitika ning keskkonnahoidliku ja digitaalse ülemineku soolist mõju;
19. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles seadma naised pandeemiast taastumise keskmesse, et võidelda soolise vaesuse kaotamisel tehtud edusammude vähenemise vastu COVID-19 kriisi tagajärjel;

Naised ja keskkond

20. peab kiiduväärseks, et nii ELi soolise võrdõiguslikkuse kolmandas tegevuskavas (GAP

---

²¹ 2014. aastal elas ELis üle 122 miljoni inimese leibkonnades, mida peeti vaesteks, st nad olid vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus (AROE). 53% nendest 122 miljonist olid naised ja 47 % mehed. EIGE aruanne „Poverty, gender and intersecting inequalities in the EU“ (Vaesus, sooline kuuluvus ja interseksionaalne ebavõrdsus ELis), 2016. <https://eige.europa.eu/publications/poverty-gender-and-intersecting-inequalities-in-the-eu>

III) kui ka Euroopa soolise võrdõiguslikkuse strateegias aastateks 2020–2025 on teadvustatud, et kliimamuutuste küsimustel on ka sooline aspekt; rõhutab, et kliimakriisi ohjamiseks on tingimata vaja tagada sooline võrdõiguslikkus;

21. rõhutab, et naised on tugevad muutuste suunajad; palub, et EL ja liikmesriigid tegeleksid kliimamuutusi puudutavate otsuste tegijate ametikohtadel esineva soolise ebavõrdsusega ühiskonna kõigil tasanditel;
22. palub, et komisjon ja liikmesriigid töötaksid välja sootundlikud eesmärgid, sihid ja näitajad, edendaksid neid, koguksid kliimamuutustega seonduva poliitika, programmide ja projektide kavandamisel, rakendamisel, jälgimisel ja hindamisel sooliselt eristatud andmeid ning looksid valitsusasutustes soolise võrdõiguslikkuse ja kliimamuutustega tegelevad kontaktpunktid;

Naised ning majandus, võim ja otsuste tegemine

23. toonitab, kui tähtis on naiste täielik, meestega võrdne integreerimine ühiskonna ja majanduse kõikides osades ja sooliselt tasakaalustatud esindatuse aktiivne propageerimine kõikidel otsustustasanditel; palub seetõttu, et komisjon teeks Euroopa Ülemkogus lõpu naissoost juhatuseliikmete direktiivi küsimuses tekkinud ummikseisule;
24. nõuab, et EL kehtestaks eesmärgid, tegevuskavad, ajakavad ja ajutised erimeetmed, mille abil saavutada sooline võrdõiguslikkus ja paremini tasakaalustatud esindatus kõigil täidesaatvatel, seadusandlikel ja administratiivsetel ametikohtadel;
25. rõhutab, et pikaajalise kaasava majanduskasvu saavutamiseks, ebavõrdsusega võitlemiseks ja naiste majandusliku sõltumatuse parandamiseks on vaja naisi tööturul täielikult kaasata ning soodustada ka naiste ettevõtlust;
26. nõuab, et EL teeks soolise palgalõhe kaotamiseks ja võrdse tasustamise põhimõtte jõustamiseks suuremaid jõupingutusi, st võtaks vastu õigusaktid, mille abil muuta tasustamine läbipaistvamaks, ning kehtestaks muu hulgas kõigile ettevõtetele kohustuslikud nõuded; peab kahetsusväärseks, et komisjoni ettepanekut tasustamise läbipaistvust käsitlevate siduvate meetmete kohta ei ole veel esitatud, ehkki see oli kavas;
27. peab kiiduväärseks, et komisjon on võtnud endale kohustuse jälgida töö- ja eraelu tasakaalustamise direktiivi ülevõtmist liikmesriikide õigusesse aastaks 2022 ning tagada selle täielik rakendamine liikmesriikides, konsulteerides nii naiste õiguste organisatsioonide kui ka kodanikuühiskonna organisatsioonidega; kutsub liikmesriike lisaks üles minema direktiivis sätestatud miinimumnormidest kaugemale; võtab teadmiseks, et lapsevanemaid käsitlevate sätete laiendamine puudega pereliikmete ja eakate pikaajalisele hooldusele on esimene samm õiges suunas, ning palub komisjonil kaaluda nende sätete veelgi täiendavat laiendamist, et hoida ära (eriti naissoost) tööjõu kadu;
28. toonitab, et töötingimuste muutumine (näiteks kaugtöö) võib mõjutada inimeste suutlikkust end tööst välja lülitada ja suurendada nende töökoormust, kusjuures selline mõju on naistele tunduvalt suurem kui meestele, sest naistel on kodu ja perekonna eest

hoolitsemisel suurem ja traditsioonilisem roll;

29. palub, et komisjon esitaks hoolduse kohta tervikliku ja inimeste kogu eluteed arvestava ettepaneku, milles võetaks arvesse nii hooldajate kui ka hooldatavate vajadusi ning kehtestataks kogu elutsüklit arvestava hoolduse miinimumstandardid ja kvaliteedisuunised, sealhulgas laste, eakate ja pikaajaliste vajadustega inimeste jaoks;
30. palub, et komisjon uuriks naiste osalemist tööturul ja tagaks nende sisulise osalemise olulistest otsuseid tegevates organites, samuti sootundlike taastemeetmete ja majandusstiimulite pakettide väljatöötamisel mitmeaastase finantsraamistiku ja taasterahastu „NextGenerationEU“ raames; märgib, et COVID-19 kriis mõjutab tööturul eriti naisi, mida on näha sellest, et töötuse määr on naiste seas kasvanud; palub sellega seoses, et komisjon võtaks tööhõives ilmnevate sooliste erinevuste kaotamiseks konkreetseid meetmeid, jagades taaste- ja vastupidavusrahistu vahendeid sihipäraselt, kusjuures ELi liikmesriigid peaksid nende meetmete raames näitama, et võitlevad konkreetsete abinõudega naiste töötuse, naiste vaesuse ja sagenenud naistevastase vägivalla vastu, sest need takistavad naisi elu kõigis valdkondades, sh tööhõives täielikult osalemast;
31. toonitab vajadust kaitsta naissoost koduabiliste õigust inimväärsetele töötingimustele ja võrdsele sotsiaalkaitsele, mistõttu tuleks ratifitseerida Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) konventsioon koduabiliste inimväärse töö kohta (konventsioon nr 189) ja seda ka rakendada;
32. märgib murega, et ELi kaheksast miljonist IKT valdkonna spetsialistist ainult 18 % on naised²² ning et naistel on oht jääda ELi digitaalarengu tegevuskavas veelgi kõrvalisemale positsioonile; nõuab tungivalt, et komisjon tugevdaks poliitikat, millega edendatakse naiste suuremat esindatust teaduses, tehnoloogias, inseneerias ja matemaatikas (nii töös kui ka õpingutes), ning rõhutab, et naisi tuleb kaasata ka kestliku arengu jaoks olulistesse tähtsatesse majandusvaldkondadesse (sh IKT, digitaalmajandus ja tehisintellekt) ja nad peavad olema nendes sektorites esindatud;
33. kutsub Euroopa Liidu institutsioone üles kehtestama siduvaid meetmeid (näiteks kvoote) soolise võrdõiguslikkuse tagamiseks valitavates organites ning palub, et liikmesriigid tagaksid naiste ja meeste tasakaalustatud esindatuse nii oma riigi parlamendis kui ka Euroopa Parlamendis; nõuab strateegiate väljatöötamist eri taustaga naiste sisulise esindatuse tagamiseks Euroopa Liidu institutsioonide otsustustasandi ametikohtadel;

Naised ja vägivald: soopõhise vägivalla kaotamine

34. peab kiiduväärseks, et komisjon võttis endale Euroopa soolise võrdõiguslikkuse strateegias kohustuse võidelda soolise vägivalla vastu, ning kordab oma üleskutset, et EL viiks lõpule Istanbuli konventsiooni ratifitseerimise võimalikult suures ulatuses ning propageeriks selle ratifitseerimist ja rakendamist kõigis liikmesriikides; kutsub liikmesriike üles võtma arvesse naistevastase ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühma (GREVIO) soovitusi ning parandama õigusakte, et viia need paremini kooskõlla Istanbuli konventsiooni sätetega, mis võimaldaks tagada nõuetekohase

---

²² Euroopa Komisjoni 2020. aasta tulemustabel naiste osalemise kohta digivaldkonnas.

rakendamise ja jõustamise;

35. peab kiiduväärseks algatust laiendada kuriteoliikide kirjeldusi nii, et need hõlmaksid ka soolise vägivalda konkreetseid vorme (koosõlas ELi toimimise lepingu artikli 83 lõikega 1), ning palub, et komisjon esitaks pärast seda ettepaneku tervikliku ja ohvritele keskenduva ELi direktiivi vastuvõtmiseks, et igasugust soolist vägivalda ära hoida ja tõkestada; tuleb meelde, et sellised uued seadusandlikud meetmed peaksid käima Istanbuli konventsiooni ratifitseerimisega koos;
36. nõuab, et EL tegeleks viivitamatult COVID-19 pandeemia ajal sagenenud soolise vägivalda probleemiga; palub sellega seoses, et komisjon töötaks välja Euroopa Liidu protokollil soolise vägivalda kohta kriisiajal ning käsitleks selles liikmesriikides ohvrite kaitseks mõeldud teenuseid (abitelefoniid, turvaline peatuskoht ja tervishoiuteenused) oluliste teenustena, et aidata soolist vägivalda ennetada ning koduvägivalda ohvreid kriisi ajal, näiteks COVID-19 pandeemia kontekstis toetada; märgib murega, et naistevastase vägivalda kohta ei ole kättesaadavaid andmeid, mis kajastaksid juhtumite arvu kasvu COVID-19 pandeemia ajal;
37. rõhutab hariduse tähtsust ning nõuab võitlemist soolisele vägivaldale teed sillutavate soostereotüüpide vastu; nõuab, et EL tagaks kõikides oma avalikes institutsioonides selliste käitumisjuhendite olemasolu ja järgimise, millega nähakse ette nulltolerants vägivalda, diskrimineerimise ja väärkohtlemise suhtes ning asutusesisesed aruandluse ja kaebuste esitamise mehhanismid;
38. toonitab vajadust koguda liikmesriikides soolise vägivalda kõikide vormide kohta soo ja vanuse järgi eristatud andmeid ning neid süstematiseerida; peab kiiduväärseks, et Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet andis teada kogu ELi hõlmavast uuest uuringust naistevastase vägivalda kõigi vormide levimuse ja dünaamika kohta;
39. palub, et liikmesriigid ja komisjon võtaksid vastu konkreetseid meetmed, mille abil võidelda kübervägivalda, sh veebipõhise ahistamise, küberkiusamise ja naisi alavääristava vaenukõne vastu, mis mõjutab naisi ja tütarlapsi ebaproportsionaalsel määral, ning pööraksid erilist tähelepanu nende soolise vägivalda vormide suuremale levikule COVID-19 pandeemia ajal; kutsub komisjoni üles esitama asjakohaseid õigusakte ja muid võimalikke meetmeid vaenukõne ja veebiahistamise lõpetamiseks;
40. palub liikmesriikidel ratifitseerida viivitamatult ILO hiljutine konventsioon nr 190 vägivalda ja ahistamise kaotamise kohta töömaailmas ning hakata seda rakendama;
41. kutsub liikmesriike üles rakendama tõhusalt direktiivi 2011/36/EL, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning inimkaubanduse ohvrite kaitset, ja võtma vastu konkreetseid meetmed, et võidelda naistevastase vägivalda ja soolise ebavõrdsuse vastu, sest need on inimkaubanduse algpõhjused; kutsub komisjoni üles direktiivi pärast põhjalikku mõjuhindamist läbi vaatama, et parandada meetmeid inimkaubanduse kõigi vormide ennetamiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks, eelkõige seoses seksuaalse ärakasutamisega (kõige valdavam inimkaubanduse vorm, millest on ka kõige rohkem teateid, sest see puudutab Euroopas 92 % inimkaubanduse ohvriks langenud naistest ja tütarlastest); kutsub lisaks komisjoni üles muutma direktiivi selle tagamiseks, et liikmesriigid kriminaliseerivad selgesõnaliselt inimkaubanduse ohvrite osutatavate teenuste teadliku kasutamise;

Naised ja tervis

42. tuletab meelde, et juurdepääs tervishoiuteenustele on inimõigus ning seda on võimalik tagada ainult universaalse süsteemi abil, mis on kättesaadav kõigile inimestele, hoolimata nende sotsiaalsest ja majanduslikust taustast; nõuab, et EL ja liikmesriigid tagaksid piisavate tervishoiuteenuste olemasolu ja nende võrdse kättesaadavuse;
43. nõuab tungivalt, et liikmesriigid investeeriksid riiklike tervishoiusüsteemide töökindlusse ja vastupidavusse ning tagaksid, et tervishoiuasutuste töötajad (kellest enamik on tavaliselt naised ja kelle töö on tavaliselt madalamalt tasustatud) saavad õiglast palka ja töötavad inimväärtetes tingimustes;
44. nõuab seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õiguste universaalset austamist ja tagamist, nagu on kokku lepitud rahvastiku ja arengu rahvusvahelise konverentsi tegevusprogrammis ning Pekingi tegevusprogrammis;
45. toonitab, et juurdepääs pereplaneerimisele, emade tervishoiuteenustele ning ohutu ja seadusliku aborti teenustele on naiste õiguste tagamise ja elude päästmise olulised elemendid;
46. palub liikmesriikidel anda noortele igakülgset seksuaal- ja suhteharidust ning tagada neile juurdepääs seksuaal- ja reproduktiivtervise alastele teenustele, sh rasedumisvastastele vahenditele ning pereplaneerimise ja ohutu ja seadusliku aborti võimalustele;
47. märgib, kui oluline on võtta meditsiiniliste diagnooside panemisel ja ravi kavandamisel rohkem arvesse soolist aspekti, et tagada kõigile nõuetekohane kvaliteetne ravi; toonitab, et naiste haigusi ja neid põhjustavaid asjaolusid ei diagnoosita, ravita ega uurita endiselt piisavalt;

Põlvkondadevahelise võrdõiguslikkuse foorum

48. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid tõhustaksid oma jõupingutusi kestliku arengu tegevuskava 2030 rakendamisel ja kestliku arengu eesmärkide (eriti eesmärkide SDG3 ja SDG5) saavutamisel, et tagada, et ükski naine ega tütarlaps ei satu enam diskrimineerimise, vägivalla või tõrjutuse ohvriks ning et neil on kõigil juurdepääs tervishoiuteenustele, toidule, haridusele ja tööhõivele;
49. kordab, kui oluline on ELi pühendumine Pekingi tegevusprogrammile ja läbivaatamiskonverentsidele, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles täitma soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise valdkonnas oma üldisi kohustusi;
50. peab kiiduväärseks, et liikmesriigid ja komisjon osalevad kaasjuhtidena tegevuskoalitsioonides;
51. rõhutab, kui oluline on, et eesseisva põlvkondadevahelise võrdõiguslikkuse foorumi tulem oleks ambitsioonikas ning et komisjon ja liikmesriigid võtaksid muu hulgas vastu (sh tegevuskoalitsioonide osana) mitmesugused tulevikku suunatud ulatuslikud kohustused ja meetmed, millele on eraldatud ka sihipärased vahendid;

52. kutsub kõiki liikmesriike ja komisjoni üles viima tegevuskoalitsiooni eduaruande osana lõpule iga-aastase jälgimise ja riikliku aruandluse protsessi;
53. nõuab tungivalt, et EL tagaks Euroopa Parlamendi ning selle naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni täieliku kaasamise otsustusprotsessi seoses ELi seisukohaga põlvkondadevahelise võrdõiguslikkuse foorumil;
54. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.